

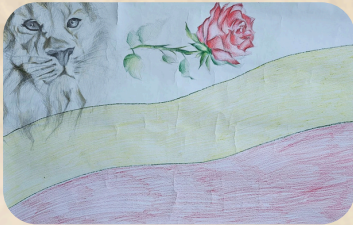

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. Червен бряг

2 март 2026 | Брой № 25 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

Рисунка: ВЕРОНИКА ГЕОРГИЕВА, ЦВЕТОМИЛ ПЕШЕВ, 12А КЛАС

Честит трети март!

3 март – Ден на свободата и национална гордост

На 3 март 1878 г. в Сан Стефано (днес Йешилкьой, Истанбул) е подписан превратният Санстефански мирен договор между Русия и Османската империя. Този документ слага край на Руско-турската война (1877–1878) и поставя началото на възстановяването на българската държавност след близо петвековно османско владичество. Договорът предвижда създаването на автономно Княжество България с богати граници, обхващащи значителни части от етническите български земи.

Първите публични чествания са в 1879 г. във Велико Търново, където тогавашният екзарх Антим I отслужва панихида за Освобождението. През 1880 г. в София, 3 март се чества като ден на възшествието на император Александър II. От 1888 г. нататък датата започва да се свързва по-широко с Деня на Освобождението от османско владичество. През социалистическия период празникът е изместен от официалния календар и дори обявен за „шовинистичен“. Възстановен отново през 1978 г., като неработен ден по повод 100-годишнината, и окончателно обявен за национален празник през 1990–1991 г.

3 март е един от най-значимите дни в българската история — ден, в който на карта се връща България, и ден, в който днес отдаваме почит на героите и на националната държава. Празник, символ на продължаващата връзка между история, памет и съвременна идентичност. За българите 3 март е символ на свобода, национално възраждане и възстановена държавност. Това е ден, който свързва миналото с настояще и припомня жертвата на поколения българи за възможността да бъдем свободни и независими.

ТГ на Шипка 2019г.

Седмична мисъл:

„Когато се трудиш днес, утрешният ти “Аз” ще ти благодари.“

Водеща тема на броя:

Жената – четете на стр. 2, 3, 5, 6

Какво още ще прочетете в този брой:

- Изчезването на Агата Кристи
- Жени - вдъхновителки
- Интервю с Николинка Иванова - счетоводител на ТГ

Силата да променяш света – жени, които вдъхновяват

На 8 март светът отбелязва Международния ден на жената – ден, в който се отдава почит на онези, които с упоритост, талант и смелост са променили хода на историята. Това не е само празник, а и напомняне, че постиженията идват с постоянство и вяра в себе си.

Представяме ви няколко изключителни дами, чиито истории са достойни и днес, и завинаги!

Агата Кристи – кралицата на криминалния роман - Със своите 66 романа и над 2 милиарда продадени копия, Агата Кристи остава най-четената писателка в света след Библията и Шекспир. Творчеството ѝ, изпълнено с интелигентни загадки и психологически нюанси, доказва, че жената може да бъде ненадминат майстор в жанр, доминиран от мъже в началото на XX век.

Мария Кюри – жената, която озари науката - Първата жена с Нобелова награда и единственият човек, удостоен с две в различни науки – физика и химия. Откритията ѝ в областта на радиоактивността променят медицината и физиката завинаги. Кюри работи неуморно дори по време на Първата световна война, когато създава мобилни рентгенови кабинети, за да помага на ранените.

Роза Паркс – тихата смелост, която разтърси Америка - На 1 декември 1955 г. Роза Паркс отказва да отстъпи мястото си в автобус на бял пътник. Този малък акт на неподчинение става катализатор на движението за граждански права в САЩ. Паркс показва, че личната смелост може да промени обществото.

Мая Енджелу – гласът на силата и надеждата - Поетеса, актриса, певица, танцьорка и активистка, Мая Енджелу издига теми за равенство, свобода и личностно достойнство в своите творби. Книгата ѝ I Know Why the Caged Bird Sings остава едно от най-силните свидетелства за преодоляване на трудностите.

Вангари Маатаи – борец за планетата и жените - Кенийската екологична активистка създава движението „Green Belt“, чрез което са засадени над 51 милиона дървета и хиляди жени са получили образование и нови възможности. През 2004 г. става първата африканка, удостоена с Нобелова награда за мир.

Рут Бейдър Гинсбург – символ на правдата Като съдия във Върховния съд на САЩ, Гинсбург посвещава кариерата си на борбата за равни права и защита на маргинализираните групи. Наричана „Notorious RBG“, тя се превръща в културен символ на женската сила и упоритост.

Артемизия Джентилески е ит. худ. от еп. на Барока, считана за една от най-успешните художнички на своето време.

Тя е първата жена, приета в Академията за изящни изкуства във Флоренция.

Тези жени идват от различни епохи, култури и професии, но ги обединява едно – те не се страхуват да отстояват своето място в света и да го променят. На 8 март си спомняме за тях и за всички, чиито имена може би не са записани в учебниците, но които със своята доблест, любов и труд допринасят за по-справедливо бъдеще.

АГАТА КРИСТИ

МАРИЯ КЮРИ

МАЯ АНДЖЕЛОУ

ВАНГАРИ МААТАИ

РОЗА ПАРКС

РУТ БЕЙДЪР ГИНСБУРГ

Малко хумор:

Защо жената носи суперсили? Защото само така може да се справи с всички мъже, които не четат инструкциите!

Съвет за мотивация:

„Ако не се страхуваш да опитваш, няма как да не напредваш.“

Изчезването на Агата Кристи

Изчезването на Агата Кристи през декември 1926 г. е една от най-големите мистерии в литературната история – и до днес няма напълно сигурен отговор защо го е направила. На 3 декември 1926 г. Агата Кристи излиза от дома си в Бъркшир след скарване със съпруга си Арчибалд, който ѝ признава, че има любовница (Нанси Нийл) и иска развод. Колата ѝ е намерена изоставена близо до естествен водоем („Silent Pool“) в графство Съри, с непокътнати лични вещи и изтекъл бензин. Следва огромно издирване – над 1000 полицаи, стотици доброволци и дори самолети участват в търсенето. 11 дни по-късно тя е открита в хотел в Харогейт, регистрирана под фамилията на любовницата на мъжа си – Нийл – и твърди, че страда от амнезия. След смъртта на майка ѝ и предателството на съпруга ѝ, Агата изпада в тежка депресия. Може да е преживяла дисоциативна амнезия – рядко, но реално състояние, при което човек забравя самоличността си заради силен емоционален стрес. Някои психолози смятат, че тя не е планирала „представление“, а просто е потърсила място, където никой не я познава, за да избяга от кризата. Има версия, че тя умишлено е създала драматичен сценарий, за да привлече вниманието му или да го накаже, регистрирайки се с името на любовницата. Това би било нещо като лична „постановка“ в стил на нейните криминални романи. Пресата тогава е писала, че е възможно да е PR ход, но самата Кристи категорично го отрича, а по това време тя вече е била много успешен автор, така че не е имала нужда от подобен скандал. Кристи никога не говори публично за инцидента, дори в автобиографията си го споменава само мимоходом. Това мълчание оставя място за спекулации, но и подсказва, че събитието е било болезнено за нея.

Най-известните герои на А. Кристи - Поаро и Мис Марпъл.

АГАТА КРИСТИ

ЕРКЮЛ ПОАРО

МИС МАРПЪЛ

Флора Клайн – жената, която оцеля, за да възпита легенда

Флора с малкия Джийн (роден като Чаим Виц), което подчертава тяхната специална връзка. Той публикува тази снимка, заедно с емоционална прощална публикация в

социалните мрежи, описвайки я като „най-добрата майка в света“, „моя ментор“ и „моят морален компас“.

Флора Клайн никога не е крещяла. Никога не е молила света да разбере болката ѝ. Тя просто е оцеляла – и е отгледала легенда.

Все още тийнейджърка, тя е депортирана в концентрационния лагер Аушвиц. Цялото ѝ семейство изчезва в пламъците на Холокоста. Само тя излиза жива – и сама.

През 1949 г., на пристанището в Хайфа, Израел, тя ражда сина си Хаим – с нищо друго освен сила и дъх в гърдите си. Семейството ѝ не идва в Америка, за да гони мечта – те идват, защото кошмарите са ги преследвали достатъчно далеч.

Флора работи дълги дни във фабрики. Скрива белезите си в тишина. Никога не се оплаква. Никога не иска признание. А онова малко момче? То пораства и става Джийн Симънс – съоснователят на легендарната рок група KISS, известен по целия свят със сценичния си образ и огнено шоу.

Но Флора никога не се хвали. Никога не търси прожекторите. Носи своето оцеляване не като тъга, а като броня. Джийн Симънс казва за нея: „Всичко, което съм, е заради майка ми.“

Когато тя умира през 2018 г., светът губи един от последните свидетели на Холокоста. А Джийн губи своята Полярна звезда.

Тя не беше известна. Не беше шумна. Но беше непоклатима. Аушвиц не я сломи – закали я. В своята тиха сила тя изгради наследство, което един ден щеше да носи грим на сцената и да бълва огън пред хиляди.

Нека помним: Понякога най-силните гласове са тези, които са прошепнали през ада... и въпреки това са избрали да пеят приспивни песни.

ГРУПА „КИС“

ДЖИЙН СИМЪНС

СЧЕТОВОДИТЕЛЯТ ОТБЛИЗО

Николинка Иванова –
дългогодишен гл. счетоводител
в ТГ “Васил Е. Априлов”

1. Как се казвате и от колко години сте част от екипа на Търговска гимназия?

– Казвам се Николинка Иванова и вече 28 години имам честта да бъда счетоводител в Търговската гимназия — от далечната 1997-а досега.

2. Какво Ви доведе в Търговската гимназия и как започна всичко?

– Тогава се освободи място за счетоводител – кандидатствах, одобриха ме и още от първия ден бях „хвърлена“ в дълбокото: преводи, справки, отчети... безброй задачи. Така започна моето дълго пътуване тук.

3. Как изглежда един Ваш работен ден – накратко, но точно?

– Започвам с преглед на всички финансови системи и електронни платформи, за да определя неотложните задачи. После – според дневния план: банкови операции, отчети, разплащания, справки.

4. Какво е най-важното качество за един добър счетоводител?

– Безспорно – точността, коректността и уменията да реагираш бързо и хладнокръвно.

5. Какво най-много харесвате в работата си?

– Че ежедневно научавам нови неща... И колкото повече знам, толкова повече осъзнавам колко още има да се учи.

6. Кое е най-предизвикателното в нея?

– Че често трябва „вчера“ да приключиш работа, която изисква изключителна прецизност днес. Темпото е високо, а отговорността – голяма.

7. Има ли нещо, което учениците не подозират за Вашата професия?

– Може би това, че за да си в крак със законодателството и нормативната база, трябва непрекъснато да учиш и да се усъвършенстваш.

8. Каква е връзката Ви с учителите и учениците – често ли Ви търсят?

– Смятам, че поддържаме добра, професионална и човешка връзка – търсят ме винаги, когато имат нужда, и аз съм насреща.

9. Помните ли интересен или забавен момент от училищния живот?

– Училищните екскурзии – там колективът се вижда в най-необичайни и весели ситуации. Спомени, които топлят.

10. Ако не се занимавахте със счетоводство, каква професия бихте избрали?

– Пак нещо в сферата на икономиката – свързано с документи, анализи, системност.

11. С какво се гордеете най-много в своята кариера?

– Че винаги съм се стремяла към максимална обективност и честност – това е мое правило.

12. Кое е нещото, което не се променя в ТГ през годините?

– Атмосферата на лоялност, топлота и доброта – тя е неподправена във времето.

13. Опишете училището с три думи.

– Моето. Любимо. Вечно.

14. Какво бихте пожелали на днешните ученици?

– Да четат – въпреки изкуствения интелект; да имат търпение, ясно подредени приоритети и много светлина по своя житейски път.

15. Какво бихте казали на човека, който един ден ще поеме Вашата длъжност?

– Да продължи по същия път – с достойнство, всеотдайност и любов към работата.

Главен редактор:
Надежда Йорданова
Графично оформление:
Габриел Цветанов

Жени, които светът никога няма да забрави!

Да си **жена** не е „слаба позиция“. Да си **жена** е привилегия. **Жените** не просто вървят редом до мъжете – те често ги изпреварват. Те са доказали, че могат да бъдат лидери, учени, художници, спортисти, певици, революционери. Имало ги е в миналото, има ги днес, и ще ги има винаги. Тази статия е моят подарък за 8 март – историята на **жени**, които трябва да помним, да уважаваме и от които да се учим.

Миналото: Жените, които са променили историята

- **Клеопатра** – фараон, която управлява Египет с ум и чар, и чието име е символ на сила.
- **Жана д'Арк** – обикновено момиче, превърнало се във воин и спасител на Франция.
- **Харriet Тъбман** – жена, която бяга от робството и се връща, за да освободи над 400 други. Не веднъж, а многократно, прекосявайки над 1600 километра пеша.
- **Райна Княгиня** – момичето, което шие знамето на Априлското въстание и го развява с гордост.

Настоящето: Жените, които днес вдъхновяват

- **Серина Уилямс** – кралицата на тениса. Нейното име е равно на сила и упоритост.
- **Бионсе** – не само певица, а и символ на женска независимост и творчество.
- **Мишел Обама** – бивша първа дама на САЩ, адвокат, авторка и активистка, символ на образование, здраве и женска сила.
- **Мария Бакалова** – българска актриса, пробива на световната сцена и номинирана за Оскар.

Бъдещето: Жените, които ще дойдат след нас

- Във всяка класна стая има бъдещи лидери, активисти и артисти.
- Възможно е някоя ученичка от нашето училище да е следващата голяма писателка, певица или спортистка.
- Жените на бъдещето са сред нас днес – и може би тази статия ще е първата сред много, в която те ще бъдат споменати.

Изкуство и култура / мода

- **Алек Уек** – южносуданска и британска супермоделка, символ на красота, сила и влияние в модната индустрия.
- **Нина Симон** – афроамериканска певица и пианистка, глас на борбата за граждански права и музикална революция.

Велики умове

- **Амелия Еърхард** – първата жена пилот, преминала самостоятелно Атлантическия океан, символ на смелост и упоритост.
- **Джингу** – японска императрица и стратег, исторически символ на мъдрост и лидерство.

Политика и лидерство

- **Маргарет Тачър** – първата жена министър-председател на Великобритания, известна със своята решителност.
- **Хатшепсут** – египетски фараон, една от най-успешните владетелки в историята на Древен Египет.

Автор: ГАБРИЕЛ ЦВЕТАНОВ

Жените, които ни вдъхновяват всеки ден!

Тази статия не е за известни личности, чиято слава се вижда по телевизията или в учебниците. Тя е за **жените**, които живеят до нас – **майките, бабите, сестрите, лелите и учителките**, които оставят трайна следа в живота на учениците. Те ни учат на смелост, търпение, доброта и любов. Те са героините на ежедневието, които ни вдъхновяват да растем и да ставаме по-добри, без да търсят слава или признание.

Вдъхновение от първите стъпки

Майката е първата учителка в живота ни – тя ни показва как да се изправим след падане и как да вярваме в себе си. **Бабата** е пазителка на мъдростта и семейните истории – чрез нея разбираме корените си и се учим на търпение. **Сестрите** са нашите първи приятелки и наставници – те ни учат на сътрудничество, грижа за другите и малките уроци на ежедневието. Тези **жени** ни показват, че силата не винаги е шумна – понякога тя е в тихата подкрепа, която ни води напред.

Уроците на училището и извън него

Учителките не само дават знания – те ни показват как да бъдем упорити, любопитни и отговорни. **Лелите** и наставниците в живота ни учат на смелост, творчество и хумор. Дори един малък жест или дума на насърчение може да промени деня ни и да остави трайна следа. Това са **жените**, които ни помагат да се превърнем в най-добрата версия на себе си.

Невидимата сила на всекидневието

Близките **приятелки** и жените, които виждаме всеки ден, често са невидимите героини на нашето ежедневието. Те ни учат да споделяме, да се грижим за другите и да не се отказваме пред трудностите. Тяхната подкрепа ни показва, че женската сила не е само в големите дела – тя е в малките моменти, които ни правят по-смели.

Жените като бъдещи модели

Всяко дете расте, гледайки тези примери и мечтаейки да бъде като тях. **Майките, бабите, учителките** и всички близки жени оставят следа, която се предава от поколение на поколение. Един ден всяко дете може да се превърне в жена, която вдъхновява други – и така силата, доброта и мъдростта продължават да живеят.

Автор: Габриел Цветанов